

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.616 van 3 juni 2014
in de zaak A. 207.268/IX-7890**

In zake : Sofie DECOSTER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID VAN DE
PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Nathanaëlle Kiekens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van:
 - de beslissing van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten (RSZPPO) van 12 november 2012 waarbij werd beslist om Sofie Decoster als stagedoend administratief assistent – dossierbeheerder te ontslaan wegens beroepsongeschiktheid;
 - de beslissing van het beheerscomité van de RSZPPO van 26 november 2012 waarbij Sofie Decoster wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid en van rechtswege in disponibiliteit wordt gesteld voor alle afwezigheden wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid tijdens de periode van 1 september 2012 tot en met 30 november 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 222.730 van 5 maart 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 maart 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jochen Vranckx, die *loco* advocaten David D'Hooghe en Nathanaëlle Kiekens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster werkt sinds 12 augustus 2008 als administratief assistent voor de RSZPPO, aanvankelijk met een tijdelijke arbeidsovereenkomst, en vanaf 1 oktober 2008 met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

3.2. Verzoekster slaagt in een wervingsselectie voor statutairen. Op 1 januari 2011 vat verzoekster haar stage aan als statutair ambtenaar (administratief assistent). Deze stage duurt in beginsel één jaar.

3.3. Tijdens de stage wordt na elke periode van drie maanden een stageverslag opgesteld.

Het eerste stageverslag van 31 maart 2011 bevat positieve vaststellingen, evenals een aantal negatieve elementen. Er wordt geconcludeerd dat verzoekster een goede kandidaat is en dat de stage mag worden voortgezet.

3.4. Het tweede stageverslag van 23 augustus 2011 vermeldt eveneens positieve elementen, doch de negatieve vaststellingen nemen toe. Er wordt vermeld dat rekening moet worden gehouden met een mogelijke afdanking of een verlenging van de stage en dat de kans bestaat dat de stage in gunstige zin evolueert, doch niet in de huidige functie. Derhalve dient een andere aanwijzing binnen de RSZPPO te worden overwogen. De conclusie luidt dat verzoekster beter zou kunnen, maar dat de stage mag worden voortgezet.

De negatieve elementen gaan deels terug op een aantal e-mailberichten waarin verzoekster zich op beledigende wijze uitte ten aanzien van haar meerderen en collega's, evenals op een document van vierenveertig bladzijden dat geen verband houdt met het werk, doch waar verzoekster tijdens haar werkuren aan werkte. Naar aanleiding van deze feiten, die als een zware fout worden beschouwd, wordt verzoekster op 29 april 2011 met onmiddellijke ingang geschorst in het belang van de dienst voor een periode van twee maanden.

Op 5 mei 2011 deelt de administrateur-generaal aan verzoekster mee dat hij zijn beslissing tot voorlopige schorsing wenst in te trekken.

3.5. Uit het derde stageverslag van 13 oktober 2011 blijkt dat verzoekster werd overgeplaatst van de groep Sociale Maribel naar de groep Productie. Het verslag bevat naast positieve vaststellingen, enkele negatieve vaststellingen. Ook de groep Productie, waar verzoekster één week werkte, formuleert negatieve vaststellingen. Er wordt beslist dat verzoekster beter zou kunnen en dat de stage mag worden voortgezet.

3.6. Het vierde stageverslag van 5 januari 2012 bevat een lijst van negatieve vaststellingen en vermeldt dat verzoekster beter zou kunnen en een negatieve indruk nalaat. Er wordt aangegeven dat rekening moet worden gehouden met een mogelijke afdanking en dat het onzeker is dat de stage in gunstige zin evolueert. Er wordt beslist dat de stage zou moeten worden verlengd. Verzoekster tekent het verslag voor “gelezen en niet akkoord” en vermeldt dat zij haar opmerkingen zal formuleren voor de stagecommissie.

3.7. Op dezelfde datum wordt een verslag aan de stagecommissie overgemaakt en verzoekster legt op 2 februari 2012 een verweerschrift neer waarin zij vraagt om aan de benoemende overheid voor te stellen haar in vast verband te benoemen.

Op 2 februari 2012 beslist de stagecommissie om verzoeksters stage te verlengen met drie maanden, vanaf dezelfde datum. Daarbij moet een planningsgesprek worden gehouden tussen verzoekster en haar directe chef, met resultaat- en ontwikkelingsdoelstellingen. Daarna dient een maandelijkse evaluatie te volgen.

3.8. Op 28 februari 2012 vindt het planningsgesprek plaats, tijdens hetwelk prestatiedoelstellingen en persoonlijke ontwikkelingsdoelstellingen worden vastgelegd.

Het daaropvolgende eerste evaluatierapport van 5 maart 2012 vermeldt een lijst met negatieve vaststellingen. Het tweede evaluatierapport van 6 april 2012 herneemt in grote lijnen die negatieve vaststellingen. Ook het derde en laatste evaluatierapport van 3 mei 2012 bevat een reeks negatieve vaststellingen.

3.9. In een verslag aan de stagecommissie van 24 mei 2012 wordt opgemerkt dat de maandelijkse evaluatierapporten telkens negatieve vaststellingen bevatten, waaronder opmerkingen betreffende verzoeksters attitude en (gebrek aan) respect voor de hiërarchische meerderen en betreffende het naleven van het arbeidsreglement. Omwille daarvan wordt het dossier opnieuw voorgelegd aan de stagecommissie ter beoordeling en formulering van een gemotiveerd voorstel aan het beheerscomité.

3.10. Op 29 mei 2012 wordt verzoekster uitgenodigd om te worden gehoord door de stagecommissie. Zij legt een verdedigingsnota neer waarin zij vraagt om te worden benoemd in vast verband.

Op 12 juni 2012 beslist de stagecommissie om aan het beheerscomité een gemotiveerd voorstel tot afdanking van verzoekster wegens beroepsongeschiktheid voor te leggen.

3.11. Op 3 augustus 2012 komt de stagecommissie opnieuw samen omdat tijdens de zitting van 12 juni 2012 het diensthoofd werd gehoord zonder dat verzoekster en haar verdediger aanwezig waren.

Op dezelfde datum beslist de stagecommissie opnieuw om aan het beheerscomité een gemotiveerd voorstel tot afdanking van verzoekster wegens beroepsongeschiktheid voor te leggen.

Middels een nota van 30 augustus 2012 wordt een voorstel in die zin voorgelegd aan het beheerscomité.

3.12. Op 12 november 2012 beslist het beheerscomité om verzoekster wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan uit haar functie van stagedoend administratief assistent, met een opzeggingstermijn van drie maanden. Verzoekster dient vanaf 13 november 2012 geen prestaties meer te verrichten en zal een opzeggingsvergoeding krijgen voor de periode van 1 december 2012 tot en met 28 februari 2013.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die op 12 november 2012 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht en die luidt als volgt:

“Het beheerscomité heeft, op voorstel van de stagecommissie, tijdens zijn vergadering van vandaag, maandag 12 november 2012, beslist u wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan uit uw functie van stagedoend administratief assistent – dossierbeheerder.

In toepassing van artikel 28sexies van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel kan de stagiair afgedankt worden wegens beroepsongeschiktheid mits een opzeggingstermijn van drie maanden.

Ik breng u er bij deze daarom van op de hoogte dat u vanaf morgen, dinsdag 13 november 2012, geen prestaties meer dient te verrichten en dat u een verbrekingsvergoeding zal worden uitbetaald overeenkomstig [...] de duur van de opzeggingstermijn, voor de periode van 01 december 2012 tot en met 28 februari 2013.

Een formulier C4 zal u ten spoedigste worden bezorgd.”

3.13. Op 26 november 2012 neemt het beheerscomité van de verwerende partij de administratieve beslissing om verzoekster af te danken wegens beroepsongeschiktheid met een opzeggingstermijn van drie maanden. Tevens wordt verzoekster voor de periode van 1 september 2012 tot en met 30 november 2012 van rechtswege in disponibiliteit gesteld voor alle afwezigheden wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Dit is de tweede bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Gelet op [...]

Gelet op het besluit van het beheerscomité van 15 februari 2011 waarmee mevrouw Sofie Decoster vanaf 1 januari 2011 toegelaten werd tot de proeftijd in een betrekking van administratief assistent;

Gelet op de beslissing van het beheerscomité van 12 november 2012 aangaande het door de stagecommissie van de RSZPPO als eindbeoordeling geformuleerde gemotiveerde voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid;

[...]

Besluit:

Artikel 1: Mevrouw Sofie Decoster, [...], stagedoend administratief assistent, wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid, in toepassing van artikel 28sexies, § 1 van het in de aanhef vermelde koninklijk besluit van 2 oktober 1937, mits een opzeggingstermijn van drie maanden. Deze termijn vangt aan op 1 december 2012 en loopt tot en met 28 februari 2013. Er wordt haar tijdens deze opzeggingstermijn dienstvrijstelling verleend.

Artikel 2: Mevrouw Sofie Decoster wordt tijdens de periode van 1 september tot en met 30 november 2012 van rechtswege in disponibiliteit gesteld voor alle afwezigheden wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Artikel 3: Tijdens haar disponibiliteit behoudt betrokkene haar aanspraak op bevordering tot een hogere wedde.

Artikel 4: Voor de afwezigheden wegens ziekte waarvan sprake in alinea 14 van de aanhef van dit besluit ontvangt mevrouw Sofie Decoster een wachtgeld gelijk aan 60 % van haar laatste activiteitswedde.”

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Voor zover verzoekster in de memorie van wederantwoord een aantal nieuwe gegevens aanvoert die betrekking hebben op een aantal handelingen van seksueel grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van haar en die volgens verzoekster de werkelijke aanleiding zijn voor haar ontslag, wordt vastgesteld dat verzoekster deze ‘nieuwe’ gegevens niet aangevoerd heeft, noch in de administratieve procedure die geleid heeft tot de thans bestreden beslissingen, noch in haar inleidend verzoekschrift, hoewel zij daartoe de mogelijkheid had. In die omstandigheden kan er met deze gegevens geen rekening worden gehouden.

V. Rechtsmacht

5. Ambtshalve dient erop gewezen te worden dat de tweede bestreden beslissing van 26 november 2012 – wat de afdanking wegens beroeps-

ongeschiktheid betreft – een formalisering is van hetgeen het beheerscomité reeds op 12 november 2012 had beslist, zijnde de eerste bestreden beslissing.

De met huidig verzoekschrift bestreden tweede beslissing blijkt evenwel ook nog een bijkomende inhoud te hebben. In de artikelen 2 tot en met 4 wordt een beslissing genomen over de disponibiliteit van verzoekster ingevolge haar afwezigheden wegens ziekte en de gevolgen van die disponibiliteit.

De Raad heeft onder meer in zijn arrest Naudts, nr. 216.932 van 19 december 2011, inzake een gelijkaardige beslissing tot indisponibiliteitstelling geoordeeld dat hij desbetreffend zonder rechtsmacht is vermits de overheid terzake slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt overeenkomstig artikel 56 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 ‘betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen’, zodat dit een subjectief recht betreft waarvoor overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet in beginsel enkel de hoven en rechtbanken bevoegd zijn. Bij het nemen van een dergelijke beslissing om een ambtenaar in disponibiliteit wegens ziekte te plaatsen maakt de verwerende partij geen gebruik van enige discretionaire bevoegdheid. De justitiële rechter, bij wie verzoekster de rechten die het statuut haar toekent wil valoriseren, kan uitmaken of de verwerende partij bij het in disponibiliteit plaatsen van verzoekster een correcte toepassing gemaakt heeft van de reglementering en daar de gevolgen aan verbinden die voortvloeien uit de al dan niet correcte toepassing van de ter zake toepasselijke reglementering.

6. Het beroep tegen de tweede bestreden beslissing is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de artikelen 2 tot en met 4 waarin een beslissing omtrent de disponibiliteit van verzoekster en de gevolgen ervan werd genomen.

Het beroep is enkel ontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing én de tweede bestreden beslissing, doch slechts in de

mate de beslissing van 26 november 2012 een formalisering is van hetgeen het beheerscomité reeds op 12 november 2012 had beslist.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ *juncto* artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 ‘houdende het statuut van het rijks-personeel’ (hierna: het koninklijk besluit van 2 oktober 1937), doordat er geen enkele motivatie in de bestreden beslissing is opgenomen en het bijgevolg voor verzoekster onmogelijk is om na te gaan of de beslissing op afdoende wijze werd gemotiveerd. Deze eenvoudige vaststelling volstaat volgens verzoekster om vast te stellen dat niet voldaan is aan de formele-motiveringsplicht.

Beoordeling

8.1. Het belangrijkste doel van de motiveringsplicht is de bestuurde te informeren over de motieven die de beslissing schragen, zodat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het aangewezen is die beslissing in rechte aan te vechten. Wie de motieven kent van een beslissing die formeel gemotiveerd moet zijn, kan zich dan ook niet nuttig op de schending van de formele-motiveringsplicht beroepen.

8.2. Toegepast op deze zaak, stelt de Raad van State vast dat zowel de beslissing van het beheerscomité van 26 november 2012 als de beslissing van het beheerscomité van 12 november 2012 uitdrukkelijk verwijzen naar het door de

stagecommissie als eindbeoordeling geformuleerde gemotiveerde voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid.

Hieruit blijkt impliciet maar zeker dat het beheerscomité zich heeft aangesloten bij de motieven op grond waarvan de stagecommissie het voorstel heeft geformuleerd om verzoekster wegens beroepsongeschiktheid af te danken.

De verslagen van de vergaderingen van de stagecommissie van 25 juni 2012 en 16 augustus 2012 werden aan verzoekster meegedeeld en deze verslagen expliciteren duidelijk de redenen om verzoekster beroepsongeschikt te verklaren.

8.3. Aldus is het doel van de formele-motiveringsplicht bereikt, zodat verzoekster geen belang heeft bij het middel.

9. Het eerste middel is onontvankelijk.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan “van het onpartijdigheidsbeginsel, minstens een schending van de schijn van onpartijdigheid”, doordat de bestreden beslissing werd voorgesteld door de stagecommissie in dezelfde samenstelling als diegene die zich vooraf reeds over het dossier had gebogen en een advies had uitgebracht. Het advies van de voorafgaande stagecommissie van 12 juni 2012 werd echter door de administrateur-generaal nietig verklaard daar er rekening werd gehouden met elementen waar verzoekster geen kennis van had en zij er zich dus niet tegen kon verdedigen.

Volgens verzoekster diende de nieuwe stagecommissie onbevangen en onbevooroordeeld te oordelen maar werd het verzoek tot wraking verworpen.

Beoordeling

11. Aangezien verzoekster de – schijn van – partijdigheid enkel en alleen situeert in de vaststelling dat de stagecommissie op 12 juni 2012 en op 3 augustus 2012 op dezelfde wijze was samengesteld, dient de schending van het onpartijdigheidsbeginsel slechts onderzocht te worden in de structurele of functionele benadering van dat begrip, vermits verzoekster geen argumenten inzake subjectieve partijdigheid van de leden van de commissie aanvoert.

Om de bedoelde (schijn van) partijdigheid aannemelijk te maken, moet de indruk van partijdigheid objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete elementen van de zaak. De loutere vaststelling evenwel dat dezelfde leden gezeteld hebben tijdens de vergaderingen van 12 juni 2012 en 3 augustus 2012 volstaat niet om te doen veronderstellen dat die leden niet meer met de vereiste onpartijdigheid over het dossier van verzoekster konden oordelen en houdt op zich geen bewijs in van hun mogelijke partijdigheid.

12. Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

13. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, doordat zij erop had mogen vertrouwen dat de problemen inzake haar functioneren zouden worden aangetoond tijdens de

contractuele tewerkstelling van anderhalf jaar voorafgaande aan de stage tot statutair ambtenaar, vermits zij zowel tijdens de contractuele tewerkstelling als tijdens de stage dezelfde functie heeft uitgeoefend. In de memorie van wederantwoord wijst zij erop dat zij de contractuele proefperiode vlekkeloos heeft doorstaan.

Beoordeling

14. Opdat er van een schending van het vertrouwensbeginsel sprake zou kunnen zijn, moet verzoekster minstens aannemelijk maken dat de verwerende partij bij haar een rechtmatig vertrouwen heeft gewekt dat zij benoemd zou worden. Gelet op de negatieve elementen in de tussentijdse stageverslagen en de verlenging van de stage om die redenen, kan verzoekster bezwaarlijk voorhouden dat er bij haar een rechtmatig vertrouwen op een benoeming zou zijn gewekt.

Bovendien wordt met de verwerende partij vastgesteld dat verzoekster uit haar eventueel vlekkeloos functioneren tijdens de contractuele tewerkstelling geen ‘recht’ kan putten om na haar stage statutair benoemd te worden, aangezien de stage aldus geen zin zou hebben. Dat verzoekster tijdens haar contractuele tewerkstelling vlekkeloos zou hebben gepresteerd sluit voorts niet uit dat haar functioneren tijdens de stage met het oog op een statutaire benoeming problematisch was, zoals ook blijkt uit de tussentijdse stageverslagen en de verlenging van de stage.

15. Het derde middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

16. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 27, § 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937.

Volgens verzoekster werd nooit een beslissing tot toelating tot de stage aan haar betekend overeenkomstig deze bepaling en kon de stage ook niet rechtmatig worden aangevat.

In haar memorie van wederantwoord voert verzoekster ter ondersteuning van haar belang bij dit middel aan zich in een preciaire situatie te bevinden en dat, indien het middel gegrond wordt verklaard, verzoekster dan zou worden geacht haar prestaties te hebben geleverd ter uitvoering van de schriftelijke arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Verzoekster wijst erop dat inzake de beëindiging van de arbeidsovereenkomst een vordering werd ingeleid bij de arbeidsrechtbank te Brussel.

Beoordeling

17. Met haar beroep beoogt verzoekster de afdanking wegens beroepsongeschiktheid ongedaan te maken, en dit met het oog op haar benoeming na het volbrengen van haar stage. Het gegrond bevinden van het middel zou evenwel tot de conclusie leiden dat verzoekster niet benoemd kan worden in statutair verband, vermits zij haar stage nooit heeft aangevat, zodat de vernietiging van haar afdanking haar geen enkel rechtstreeks voordeel biedt.

Het belang van verzoekster om de bestreden beslissing op grond van dit middel onwettig te horen verklaren, teneinde hiermee haar vordering voor de justitiële rechter te ondersteunen, middels een met gezag van gewijsde beklede uitspraak, is geen belang dat verbonden is aan het doen verdwijnen van de bestreden beslissing uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend op gericht is een middel gegrond te horen verklaren. Verzoekster heeft bijgevolg geen belang bij dit middel in het kader van het aan de Raad van State voorgelegde geschil.

18. Het vierde middel is niet ontvankelijk.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

19. In een vijfde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 28*sexies*, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, doordat de verwerende partij verzoeksters tewerkstelling onmiddellijk en zonder enige bekendmaking heeft beëindigd, met uitbetaling van een geldsom, terwijl de verwerende partij dit drie maanden vóór het einde van de tewerkstelling had moeten aankondigen, hetgeen zij niet heeft gedaan.

In haar memorie van wederantwoord betoogt verzoekster dat waar de verwerende partij eerst zou hebben erkend dat er geen opzeggingsvergoeding uitbetaald kon worden, de verwerende partij vervolgens stelde dat verzoekster in dienst diende te blijven tot en met 28 februari 2013 en zij vrijstelling van dienstprestaties had genoten. Aldus heeft de verwerende partij geen onderscheid gemaakt tussen opzegging en verbreking, met miskennis van voornoemde bepaling.

Beoordeling

20. Aan verzoekster werd een opzeggingstermijn van drie maanden, van 1 december 2012 tot 28 februari 2013, toegekend. Dat verzoekster tijdens deze periode geen prestaties moest verrichten omdat haar dienstvrijstelling werd verleend doet geen afbreuk aan de vaststelling dat haar overeenkomstig artikel 28*sexies*, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 een opzeggingstermijn van drie maanden werd toegekend. Dat er tijdens een opzeggingstermijn prestaties geleverd moeten worden, zoals verzoekster in haar memorie van wederantwoord voorhoudt, wordt geenszins gestaafd en er is ook geen regel die dit voorschrijft.

21. Het vijfde middel mist feitelijke grondslag.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

22. In een zesde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 32 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, doordat uit die bepaling zou volgen dat het dossier slechts aan de stagecommissie moet worden bezorgd indien de verslagen ‘geheel niet gunstig zijn’, terwijl er in de stageverslagen veel positieve opmerkingen worden genoteerd. In de stageverslagen, noch in het verslag van de verantwoordelijke van de personeelsdienst zou op een correcte wijze gemotiveerd zijn waarom de aangehaalde feiten dermate zwaarwichtig zijn dat ze opwegen tegen de zeer positieve vaststellingen.

Beoordeling

23. De lezing van artikel 32, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 door verzoekster stemt niet overeen met de tekst van dit artikel, waarin bepaald wordt dat het stagedossier aan de bevoegde stagecommissie wordt voorgelegd indien de tussentijdse stageverslagen “over het geheel niet gunstig zijn” (Franse tekst: “ne sont pas, dans l’ensemble, favorables”). Dat er in het stageverslag ook positieve opmerkingen voorkomen sluit niet uit dat het “over het geheel” niet gunstig is. Dat niet gemotiveerd wordt waarom de aangehaalde feiten dermate zwaarwichtig zijn dat ze opwegen tegen de positieve vaststellingen is daarbij niet relevant, aangezien een dergelijke motiveringsverplichting niet voorgeschreven wordt door artikel 32, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937. Het volstaat dat kan worden vastgesteld dat de stageverslagen over het geheel niet gunstig zijn.

24. Het zesde middel faalt naar recht.

G. Zevende middel

Uiteenzetting van het middel

25. In een zevende middel voert verzoekster de schending aan van artikel 28*quinquies*, *juncto* artikel 32 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, doordat er tijdens de verlenging van de stageperiode in 2012 geen stageverslag zoals in artikel 28*quinquies* bepaald, werd opgemaakt, waardoor de verantwoordelijke van de personeelsdienst een verslag heeft opgemaakt zonder dat hij hiertoe op één of andere reglementaire wijze bevoegd zou zijn geweest.

Beoordeling

26. Overeenkomstig artikel 34, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 duurt de stage voor niveau C één jaar en kan deze duur met één derde verlengd worden wanneer de stagecommissie daartoe na alle nodige informatie te hebben ingewonnen overeenkomstig artikel 36, § 2, heeft beslist.

Overeenkomstig artikel 28*quinquies* van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 maakt de verantwoordelijke van de personeelsdienst na de nodige informatie te hebben ingewonnen en na overleg met de stagiair en zijn hiërarchische meerdere voor de stagiairs van niveau A, B en C om de drie maanden een stageverslag op, overeenkomstig het model vastgelegd door de minister bevoegd voor ambtenarenzaken. Tevens maakt hij een verslag op bij het einde van de stage.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 legt de verantwoordelijke van de personeelsdienst de zaak voor aan de stagecommissie in geval de stageverslagen bedoeld in artikel 28*quinquies* over het geheel niet gunstig zijn en maakt hij daartoe een verslag op dat ook aan de stagiair wordt meegedeeld.

Verzoekster betwist niet dat de alzo beschreven procedure in haar geval correct is verlopen. Voor zover verzoekster evenwel voorhoudt dat – nadat beslist werd tot verlenging van haar stage – er een (driemaandelijks) stageverslag overeenkomstig het bij ministerieel besluit vastgelegd model moest worden opgesteld, kan zij hierin niet worden gevolgd. Uit de tekst van artikel 28*quinquies* van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 kan niet worden afgeleid dat deze bepaling ook van toepassing is in geval van verlenging van de stage, die geregeld is in artikel 36 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937. Bij gebrek aan enige bepaling in het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 betreffende het verloop van de verlenging van de stage, kon de stagecommissie op grond van haar discretionaire bevoegdheid beslissen om met verzoekster een planningsgesprek te voeren en daarin doelstellingen vast te leggen. Dat zij deze doelstellingen maandelijks opgevolgd heeft en hierover maandelijks een evaluatierapport heeft opgesteld wordt evenmin verboden door het koninklijk besluit van 2 oktober 1937. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de verantwoordelijke van de personeelsdienst bij de afloop van de verlenging niet rechtsgeldig een eindverslag over de stage kon opstellen. Dat in geval van verlenging van de stage een driemaandelijkse stageverslag opgesteld moet worden overeenkomstig het model bedoeld in artikel 28*quinquies* vindt bovendien geen steun in de tekst van deze bepaling, noch in enige andere bepaling van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937.

27. Het zevende middel is ongegrond.

H. Achtste middel en negende middel

28. Verzoekster voert in het achtste en in het negende middel de schending aan van artikel 55 en artikel 56, § 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 ‘betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen’.

Wat voornoemde middelen betreft, stelt de Raad van State vast dat ze enkel betrekking hebben op het in disponibiliteit stellen van verzoekster wegens ziekte en op de gevolgen ervan.

Desbetreffend heeft de Raad sub 5 beslist zonder rechtsmacht te zijn.

29. Het achtste en negende middel zijn bijgevolg niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 juni 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bruno Seutin,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren